

efter Embedsmænd jo ikke maa modtage Titler. — Vi komme derpaa til 3 smaa Forslag under Nr. 16, 17 og 20, der kun ere Redaktionsforslag. — Det næste Flertalsforslag er Forslaget under Nr. 22 til § 48. I denne Paragraf, som vedrører, hvem der ikke skal være Nævninger, er det sagt, at Folkekirken og de anerkendte Trossamfunds gejstlige ikke skulde kunne være Nævninger. Da Professorer ved Universitetet med gejstlig Ordination i Virkeligheden ere gejstlige, er det anset for rigtigst udtrykkelig at fastsætte, at ogsaa disse ere udelukkede fra at være Nævninger. — Forslaget til § 49 er kun at anse som en Redaktionsændring. — Af Udvalgseller Flertalsforslag komme vi derpaa til Forslaget under Nr. 29 til § 75. Det var allerede for 6—7 Aar siden, da vi behandlede Forslaget til den senere Lov Nr. 62 af 1896 om Statsbanetaksterne, Tingets Anskuelse, at en Lov, der skulde have Varighed for længere Tid, ikke burde have de Længdebetegnelser, som snart ville være afkaffede, men burde have dem, som om ganske kort Tid ville blive de gældende, nemlig *Meterbetegnelserne*. Den Gang antog man det, nu kan man med langt større Sikkerhed sige, at det vil vare ganske kort Tid, inden vi ved en almindelig Lov ville indføre Metermaalet. Saa meget større Grund er der til ikke at tilstede i en Lov, som forhaabentlig skal have en meget lang Varetid som denne, at have de gamle Milebetegnelser. Det er indført ved Ændringsforslag Nr. 29 og ved 2 andre, der komme senere. Udvalget vil have sig forbeholdt at stille lignende Ændringsforslag til §§ 56, 270, 292 og 309. — Ændringsforslag Nr. 31 er kun en Redaktionsændring. — Ændringsforslag Nr. 31 a. til § 89 gaar ud paa en lille Billighedshandling. Det bestemmes i denne Paragraf ved Henviisning til en tidligere, hvilke Krav der skal stilles til den, der skal være Fuldmægtig hos en Sysselmand, og Minimumskravet er dansk juridisk Eksamen med 1ste Karakter. Nu findes der imidlertid nogle Herredsfuldmægtige, der ere i denne Tjeneste og have dansk juridisk Eksamen med 2den Karakter. Naar de nu have været i denne Virksomhed i en passende Aarrække, saa at man kan sige, at deres Dygtighed dertil er uden for Tvivl, vilde det være ubilligt og urigtigt ikke at give en Bestemmelse, der gjorde dem det muligt at blive Sysselmandsfuldmægtige efter den ny Reform. Derfor stilles dette Ændringsforslag. Man har brugt den Forsigtighed at sige, at de skulde være ansatte fra nu, fra November 1902;

saa aabnes der ingen Adgang til i Mellemtiden fra nu til Lovens Ikrafttræden at lave Profornaværk i dette Forhold. — Ændringsforslag Nr. 32 angaar *Politrets Styrke*; det deltager jeg ikke i og skal ikke udtale mig om det, før en af de ærede Forslagsstillere har motiveret det og vi have hørt den højtærede Ministers Udtalelse derom. Ministerens Mening er i øvrigt Udvalget bekendt. — Vi komme endelig til Ændringsforslag Nr. 45, der gaar ud paa, at et enkelt Ord skal udgaa, men dette finder egentlig først sin Afgørelse ved Ændringsforslag Nr. 152, og for saa vidt den højtærede Formand vil finde det rigtigst, kunde der først blive afstemt over det, naar Nr. 152 er afgjort.

Jeg har hermed gennemgaaet Ændringerne til nærværende Afdeling og skal opsætte videre Udtalelser, indtil vi have hørt Forslagsstillerne for afvigende Forslag og den højtærede Minister.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*J. C. Christensen*):

Jeg havde ikke troet, at jeg skulde have haft Anledning til at tage Ordet, da det er en Sag, som jeg ikke har beskæftiget mig meget med. Men det er blevet nødvendigt ved det Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet til § 1, og som gaar ud paa at ophæve de gejstlige Retter. Efter at vi i 1849 ved Grundloven have faaet Religionsfrihed, og efter at vor Kirke er bleven Folkekirke i Stedet for Statskirke, maatte man tro, at Bestræbelserne fremtidig maatte gaa ud paa saa meget som muligt at skille Statens og Kirkens Sager ad, saa at man fik det borgerlige for sig og det kirkelige for sig. Men hvis det skulde være Bestræbelsen, forstaar jeg ikke, hvorledes man vil rime det med den Stilling, som det her foreslaas at indtage over for de gejstlige Retter, nemlig at gøre rent kirkelige Sager til Genstand for de borgerlige Domstoles Afgørelse. Vil man arbejde hen til, at de borgerlige og kirkelige Sager skulde blive ved at være sammenblandede, vil man endog arbejde hen til, at vi atter faa en Statskirke, saa vilde det være rigtigst, synes det mig, at arbejde for, at de gejstlige Spørgsmaal afgøres ved udelukkende borgerlige Retter, men vil man gaa den modsatte Vej, tror jeg ikke, man skal følge Udvalgets Flertal og ophæve de gejstlige Retter. Man maatte snarere gaa ud paa at reformere dem, bringe dem mere i Overensstemmelse med Nutidens Forhold, og det vilde jeg gerne være med til at arbejde hen imod